

[K. B. Andersen.]

godt forsøge at bilde folk ind, at landet stander i våde; de vil ikke blive troet. Rundt om på arbejdspladser og i hjem ved man bedre.

Men denne store beskæftigelse med alle de menneskelige goder, den rummer, den kommer ikke af sig selv, og den bevares ikke automatisk. Den kræver en politik, der målbevidst arbejder på at bevare en sund og stabil økonomi. På denne baggrund må den helhedsløsning ses, der blev gennemført for nogle måneder siden, og som er blevet så godt modtaget, ikke mindst blandt de lønmodtagere, der skulle bøde med deres arbejde og trykthed, hvis beskæftigelsen blev sat på spil.

Opgaven har været at holde forbrug og investeringer inden for de grænser, som produktionen sætter, og at skaffe valutaindtægter af et sådant omfang, at den for de fortsatte fremskridt nødvendige import kan betales. Forliget i sommeren i fjor var et væsentligt skridt henimod en stabilisering gennem den dæmper, det lagde på efterspørgselspresset. Men det ville have været uden virkning, hvis begivenhederne i foråret havde fået lov til at tage magten fra os. Helhedsløsningen betyder — som fremhævet i den økonomiske årsoversigt — at der blev taget skridt til at sikre en stabil udvikling i priser og indkomster i den kommende 2 års periode, og den gav mulighed for, at omkostningsniveauet holdes så nogenlunde i ro til gavn for eksporten.

Den økonomiske årsoversigt tegner i øvrigt et billede, som man har lov til at betegne som forsigtigt optimistisk. Alt tyder på, at det vil blive muligt i modsætning til tidligere at vende valutaudviklingen uden at fremkalde standsning i den økonomiske udvikling og uden at fremkalde en nedgang i beskæftigelsen, der fører til ledighed.

Den økonomiske årsoversigt giver et godt grundlag for den diskussion om besparelser på statsbudgettet, som stadig føres med megen energi, og som også spillede en betydelig rolle under arbejdet med helhedsløsningen. Der peges i oversigten på, at de stigende statsudgifter bl. a. må ses på baggrund af stigende priser og lønninger og ikke mindre på baggrund af ændringer i refusionsordningerne mellem staten og kommunerne; der har ført en større andel af

udgifterne over til staten. I forelæggelsen af årsoversigten kom den højtærede økonomiminister ind på dette sidste emne og rejste spørgsmålet, om man på forsvarlig måde kan lade ét offentligt organ disponere og et andet betale, og ministeren bebudede, at regeringen ville underkaste dette problem en nærmere overvejelse, hvad der kun kan være grund til at udtrykke tilfredshed med.

Det ville være velgørende, om oppositionspartierne ville være med til en saglig debat om de offentlige udgifter på grundlag af årsoversigtens oplysninger, men sådan skal det jo nok ikke være. Der er i hvert fald ikke noget, som tyder på det. Det har til dato været næsten totalt umuligt at få at vide, hvad oppositionen vil sætte sine spærkrav ind over for. Under forhandlingerne om helhedsløsningen, hvor der fra regeringens side blev redegjort for, med hvilken omhyggelighed forslaget til finanslov var gennemgået og finkæmmet, fremsatte de konservative forslag om besparelser på 319 mill. kr. — altså vel at mærke ikke sådan at forstå, at man angav, hvor pengene kunne spares. Nej, beløbet skyldtes ønsket om at runde udgiftsbudgettet ned til 10 milliarder, selvfølgelig et meget hæderligt formål, men unægtelig udtryk for en tankegang, der ikke var særlig tyngt af de realiteter, der skjuler sig bag budgettallene. Mon ikke alle, der på en eller anden måde er interesseret i offentlige bevillinger, det være sig til uddannelse, sociale formål, trafikformål, forsvar, eller hvad det nu kan dreje sig om, vil være noget bekymret ved den slags uspecificerede nedskæringer? Jeg tror det. Ikke desto mindre blev foresøgt gentaget, da VK-partierne under den afsluttende debat om finansloven stillede forslag om uspecificerede nedskæringer på 200 mill. kr. efter finansministerens selvstændige og personlige valg. Et så urealistisk og ansvarsløst forslag blev selvfølgelig stemt ned af regeringspartierne. Men det er unægtelig en noget letsindig måde at omgås offentlige opgaver på — og forslaget står i skærende modsætning til de 22 mill. kr., oppositionspartierne selv evnede at finde frem til som besparelser på et budget på over 10 milliarder kr.

Den totale mangel på alvor og saglighed, hvormed oppositionen har behandlet spørgs-